

Із Воробіївки — на передову

Ірина

Коваленко, її 80-річна матір Ніна Григорівна Запорожець, Марія Толоченко, Валентина Барановська, Ліана Коваленко і вчителька Людмила Шалай з початку війни у своєму селі Воробіївка (Знам'янська громада Березівського району) організували виготовлення вареників для українських воїнів та всіх причетних до захисту країни від ворожої навали. Зі звичайної домашньої кухні їх уже відправлено приблизно 32000 штук, а це десь тонна смачної і поживної провізії.

Цих людей об'єднало багато що — любов до рідної країни, бажання зробити свій внесок у перемогу, а ще — турбота про рідних та їхніх побратимів, бо ж із кожної сім'ї хтось із чоловіків воює на фронті. Так, у Ірини Коваленко — зять, в інших жінок — сини. Тож вареники, відправлені захисникам, доносять до них і часточку домашнього тепла.

Щодо господині кухні, де влаштована «штаб-квартира» з приготування вареників, то раніше пані Ірина займалася випіканням тортів. Свого часу вона самотужки навчилася надзвичайно гарно декорувати свої кондитерські вироби, використовуючи сучасні тенденції та матеріали і лише якісні домашні продукти. І досягла у цьому неабиякого успіху. Кожен її торт виглядав як витвір мистецтва. Та війна змусила

- На головну сторінку
- Архів газети за номерами
- Архів газети за рубриками
- Про нашу газету
- Повна контактна інформація
- Передплата
- Відправити нам листа

Приєднуйся до нас!

Українська справа — це й українська періодика

Відомо, що людина, яка читає, має жвавіший, гостріший розум. Той, хто читає книжки, доведено теоріями лідерства в управлінні, керує тими, хто дивиться телевизор, «висить» у соцмережах, вдовольняється «кліковою» інформацією... [Читати далі](#)

Бажаєш допомогти?

Кошти на підтримку єдиної обласної української газети Одещини можна переказувати на такі банківські реквізити:
АТ «Альфа-Банк» у м. Києві, рах. № UA 443003460000026006012386501.

АТ КБ «Приватбанк», поточний рах. № UA 173052990000026008034905949.

(обов'язково слід зробити примітку «На підтримку газети»).

[Дякуємо всім, хто у ці нелегкі часи разом з нами.](#)

відкласти улюблену справу на «потім» і взятися за те, що важливе, що на часі.

Зібравшись, жінки недовго розмірковували, що готуватимуть для воїнів. Оскільки вареники є одним із символів нашої національної кухні, традиційною родинною стравою, до того ж поживною і придатною до зберігання впродовж певного часу, то вибір зупинили саме на них. Відтак, попри щоденні сільські справи-клопоти, тричі на тиждень збираються і готують смакоту для захисників. Спершу це були бійці тероборони, тимчасово переміщені особи, згодом налагодили зв'язки з волонтерами і почали відправляти свою продукцію у підрозділи на передову, зокрема й на херсонський напрям. А ще пакунки з варениками кухарки роздали родинам земляків (а таких тут два десятки), котрі нині служать у різних підрозділах і, за нагоди, можуть несподівано прибути додому у короткострокову відпустку. Тож щоб дорогого гостя було чим пригостити, є готова страва напихваті.

Імпровізований вареничний цех спочатку запрацював стараннями самої господині — пані Ірини, її матері Ніни Григорівни Запорожець, онуків Артема та Івана і сусідки Марії Толоченко. З власних запасів місили тісто, варили картоплю, смажили цибулю, усі разом качали коржі, ліпили вареники і заморожували їх. Потім продукцію забирали волонтери й доставляли за призначенням.

Коли до них приєдналися Валентина Барановська, Ліана Коваленко і вчителька Людмила Шалай, обсяги збільшилися. Зараз за день вони ліплять і заморожують десь 500 штук (15—16 кілограмів). До речі, ліплять їх не просто, аби зліпити, а старанно, оздоблюючи рюшами з тіста. Щодо смаку, то він неперевершений, бо готують з любов'ю — як для своїх синів.

Команда працює вправно, наче заведений механізм, хоча приготування потребує переробки великої кількості продуктів: інгредієнти тут міряють не мисками, а відрами. Кухарі-добровольці використовують домашні рецепти: на сім кілограмів борошна (це разовий заміс тіста) йде два літри кип'я-тку із 200-грамовою склянкою олії, 10—15 яєць (залежно від розміру) та 12-літрове відро картоплі.

Уже товчену бульбу поливають вершковим маслом і кладуть багато смаженої цибулі. Якщо заріжуть кабанця, то додають печінку чи лівер, а якщо є сир, то ліплять вареники й з ним.

У процесі задіяні всі. Ірина замішує тісто, внук Іванко смажить цибулю. Хлопчик навіть виробив свій «алгоритм»: рахує до десяти, а потім помішує її на сковорідці, аби не пригоріла. На відповідальній ділянці працює й Ніна Григорівна — чистить картоплю. За цей час, попри свої 80 років, вона самотужки перечистила більше тонни бульб.

Коли вже начинка й тісто готові, до кухні сходяться жінки і беруться за ліплення вареників. Після того, як складуть їх у морозильну камеру рівненькими рядочками, внуки Іван та Артем до блиску прибирають і вимивають кухню та посуд: не з примусу, а охоче, без ремствувань.

З лютого і донині на вареники витрачено силу-силенну продуктів. Спитаєте: де їх беруть? Звісно, допомагають люди. Багато провізії зносять односельці та благодійники. Постійно допомагає сім'я Арістенків із Воробіївки. Крім цього, Ірина з чоловіком запасаются ними всюди, де можливо: як на

місцевому ринку, так і в сусідніх населених пунктах. Скажімо, у Ширяєвому нещодавно люди віддали їм більше 10 мішків картоплі, по кілька сіток цибулі та лотків яєць, три кілограми масла, вісім літрів олії. Поповнили запаси і в Знам'янці, де багато небайдужих зробили пожертви на добру справу. Так, підприємець Володимир Олександрович Теребус привіз ящик яєць, вісім кілограмів масла, сіль, фасувальні пакети.

На щастя, у кухарів-добровольців уже вирішилася проблема із заморожуванням вареників. Якщо раніше їх закладали у вільні морозилки по всьому селу, то зараз є дві камери, які доставили волонтери. До речі, одну привезли аж із Харкова — її пожертвував тамтешній мешканець.

Воробіївці співпрацюють з волонтерами громадського об'єднання «Мир», які бувають у найгарячіших точках фронту. Нещодавно вони відвезли на нульову позицію чергову партію вареників, і, як з'ясувалося, до бійців, якими командує Іринин земляк, котрого вона знає з дитинства (прізвище не називаємо із зрозумілих причин). До того ж, ці вареники були виготовлені з борошна, змеленого у млині, де він працював до війни. Такий факт життєвих взаємозв'язків до сліз розчулив пані Ірину: незадовго до цього вона з чоловіком їздила до того млина по борошно, і його працівники передали безплатно три мішки. Наче знали, що варениками з нього смакуватиме їхній колега-воїн.

— Я не можу спати спокійно, знаючи, що наші кращі сини захищають мене та мою родину від навали віроломного агресора, живуть в окопах, зазнають страждань і втрат. Тому ми з дівчатами й робимо для них та перемоги країни все, що можемо, — каже Ірина Коваленко.

Війну ці жінки сприйняли надзвичайно глибоко, трагедія крає їхні серця навпіл. Багато особистих справ довелося їм відкласти на «потім». Наприклад, сама Ірина після складного перелому у правиці носить металевий штир, від чого та не згинається. Лікарі мали його витягти ще у січні-лютому, але почалася війна, і жінка відклала операцію, бо не може залишити процес виробництва вареників. Так і місить тісто однією рукою. Каже, що звикла.

Добровольці-кухарі ще жодного разу не зупиняли процес, бо завжди є з чого готувати. Навіть земля порадувала — такого врожаю картоплі, як цього року, ще ніколи на городі Коваленків не родило. «Це Господь побачив, що нам на вареники треба», — пояснює пані Ірина.

Особливо надихають господинь перемоги на фронті та відгуки воїнів про їхні вареники. Один з таких листів цими днями привезли волонтери. Захисники висловили захоплення, подякували тим, хто готував, і всім помічникам. Вареники, написали вони, такі ж смачні, як удома.

Нещодавно спонсори привезли яблука, тож на передову вже поїхали здобні рулети.

Щоби добрий почин воробіївчанок і надалі не зазнавав заминок, їм постійно потрібна допомога — поповнення продуктових запасів. Тож, якщо маєте чим поділитися (та ж таки картопля, сир, капуста, масло, олія і т.д.), передавайте вправним господарям, аби в Перемозі була і ваша лепта. Багато витрачається й допоміжних товарів, як-от силіконізованого пергаменту (для якісного заморожування

вареників), поліетиленових пакетів для продуктів, харчової плівки. Не зайві й гроші, які підуть на закупівлю потрібного.

Сім'я Коваленків чимало витрат для такої важливої справи бере на себе. Лише за електроенергію сплачує за місяць у межах 2000 гривень, адже весь процес приготування і зберігання продукції забезпечується завдяки електроживленню.

Отак кожен з нас може зробити свій внесок у боротьбу України з ворогом. Допомога таким жінкам рівнозначна допомозі ЗСУ, які боронять нас та нашу країну від російського агресора.

З Іриною Коваленко можна зв'язатися через особисті повідомлення у фейсбуці або вайбері за номером 098-284-68-50.

Віра ТИХОНОВА.

Подобається

Поширити

Будьте першою серед друзів, хто в це.

Передплата

Найкраща підтримка — ПЕРЕДПЛАТА!

Вихід газети у четвер. Вартість передплати:

- на 1 місяць — 70 грн.
- на 3 місяці — 210 грн.
- на 6 місяців — 420 грн.
- на 12 місяців — 840 грн.
- Індекс — **61119**

Якщо хочете бути серед тих, хто читає, думає, не погоджується, сперечається, а відтак впливає на прийняття рішень на розвиток свого села чи міста, — приєднуйтеся до спілки читачів нашої газети.

Передплатити газету можна у поштовому відділенні або у листоноші, а також у редакції.

Оголошення

Написання, редагування, переклад

Редакція газети «Чорноморські новини» пропонує:

- літературне редагування, коректуру, комп'ютерний набір, верстку та тиражування текстів;
- високопрофесійні переклади з російської на українську і навпаки;
- написання статей, есе, промов, доповідей, літературних, у тому числі віршованих, привітань.

Команда
висококваліфікованих
фахівців газети
«Чорноморські новини»
чекає на Ваші
замовлення за
телефонами: